

ETA AURTEN ZER? ZAARRAK BERRIALA BERRIAK ZAARTU?

Ongi etorri 1.995-a eta ondo etorriak 1.995-ra.

Urtero bezafa asmo barriak, iazkoak baino obeagoak buruan, baina oinak airean.

Orain dala urtebete, gitxi gora-bera, orriafde oneetatik egutegi barria itxaropentsu begiratzen neban, Urtarrifagaz batera, urte afdeketagaz batera, arazo pifa bat konponduko bafira fez.

Baina ez, BBK-k emondako bizkaterazko "takoari" uda-goienean zuaitzei gertatzen jakenez orriak jausi jakoz, urtebetez bat geiako ospatu dogu, ufe batzuk galdu doguz, tximur batzuk irabazi, baina askoz geiagorik ez da gertatu; ia bestefako guztiak antzera diardue.

Mafkoak eta barreak, lagun barriak ezagutu eta zaarrak aldendu, danatarikoa izan dogu. Komunikabide guztiak urtean zear gertatutakoak kontatu deuskuez gaboniffaren amaieran: Nork irabazi dauan ez dakit zein txapefketa, afak aktore gafanta besteko emakume ederrarengandik banatu zein afkartu egin dafa, andiko edo emendiko gizon edo emakume ospetsuak mundu au itzi dabela... kasua da egunkari, telebista eta irratiak danak ibifi kontuak ataritzen. Istoriaren aterean bat sarratu gurean dirudie.

Baina nik ez dot konturik atara gura.

Diru kontuak ondo dagoz fantegi eta abarretan, baina bizi-tzan atzera baino ez begiratzea etorkizunaren atea sarratzea da.

Ondo dago noizbeinka atzekafdean itzi dogunari begirada bat botatzea, jazotakotik (ona zein txarra izan) beti ikasten da zeezer eta. Baina zertarako bafio dausku ikasi dogun orrek etorkizunari oinarriak jartzeko ez bada?

Ezezkorrak urte barriak ezer ez dauafa konponduko esango dau, eta arrazoi faftarik ez dauka, egutegiak berak ez dau ezer egiten eta, geure faguntzaren bearra dauka.

Gabonetako foteria jausi ezik, "urte barria, bizitza barria" guzur gafanta baino ez da. Bizitza egunero zertzen da, ez dau ez Urtarrifak ez Urrifak ez Orrilfak egiten.

Ez da iragarlea edo aztia izan bear ezezkorrak buruan daukazanek asmatzeko: Onek ez bada besteak irabaziko dau andiko txapefpeta, urbilean ez bada urrunean gudaren bat biztuko da (edo amaitu esango neuke), if ere batzuk ifko dira (jaioko dira barriak, abestiak dinoanez)... dana bardin.

Eta dana desbardin dinot nik.

Badakit edo ia ziur nago ez dafa mundo maifan betiko zorientasuna ekarriko dauskun ezer asmatuko, negarrak, mafkoak, oinazeak jarraitu egingo dabe, baina eurekaz batera umeen irribarreak, efduen barreak eta agureen umore ona.

Dagozan eta egongo diran gauza txarrak desagertu egingo direfa esatea ez da baikorra izatea inusentea baino. Beraz, non ezkututzen da zorientasuna?

Nire ustez zorientasuna eguneroko gauza txikietan aurkitzen saiatu bear gara, ez egun bateko gauza aundietan. Ingu-ruan daukaguz zorientsu biurtu gaikeezan jende eta gauzak.

Zergaitik edo agaitik San Pedroren bizarra urbif ikusi dabe-nek edo gaisorik dagozanek sarritan esaten dabe ori, eta ni (dakidafa beintzat) bata zein beste egoera ezagutu izan ez arren, eurekin bat nator.

Alako egoerari itxaroten egon bear dogu ondorio orretara eftzeko, astotik jeisteko?

Mundua zabafegia da astoari aurrera baino ez dagian begiratu jartzen jakozan zerakaz ibiltzeko. Ez dogu "katafekoaren" bearrizantik urbifean dagona ikusteko, begiez begiratzea naikoa dogu. Etxe alboan aurkitu geinke poztasuna eta zorientasuna, bifatu ezker.

Ez dot filosokerietan jausi gura era askoz gitxiago iñori zer egin bear dauan esatean.

Jaunak libra naiafa orretatik!

Itxaropenari feio bat zabaftzea baino ez da nire guraria, eta orretarako geure kabuz eta ez inongo gaisotasunak ez ezbe-rrak eragindako gefdiune bat egitea, iru edo fau gafdera erre-zak egiteko geure buruari: Nora goaz? Zetan gabiftz? Zer egiten dogu gure ingurua obetzeko?

Ezagutzen ete dogu gure ingurua? Ez ete da eguneroko gau-zekaz oporretako ibifaldiekaz gertatzen dana? Urruneko lurral-deak ezagutzen joaten gara, Londres edo Pariseko xeetasunak ezagutzen doguz, baina gero Gizaburuaga edo Amoroto non dagozan esateko ez gara gauza.

Guzti onek aintzinako abaderen baten amaigabeko mezata-ko sermoiak iruditu arren, ez dot esan inork ez dakian ezer, nire burutapenak ozenki eta idatziz jarri baino.

Baina idazten nagoen artean neure buruari gafdetzen nago: Ba ete naz gauza esaten dodana nik neuk betetzeko? Ala "nik esaten dodana egizue eta ez nik egiten dodana" agertzen nago?

Erantzuna urte bete barru Jaungoikoak eta deabruak (onek ere gaurko munduan zer esan asko daukafa dirudi eta) nai badabe, baina ez daigun mundu obeago bat ikustearen itxaro-pena gafdu. Egin ere, bakoitzak gure ingurutxo obetuz, azke-nean mundua obetu geinke.

Enrike Itxasafde

NORK EGIN LEIKE?

Lau notiñen kondairatxo bat dogu. Lauren izenak, ots, Bakoitxa, Bateren bat, Edozein eta Iñor be ez.

Bear garrantzitsu bat egin bear zan eta Bakoitzari eskatzen jako egin dagiafa. Edozein jauna ziur egoan Bateren Batek egingo ebafa, baiña Iñork be ez eban egin.

Ori zafa ta Bateren Bat mindu zan, Bakoitzaren bearra zafako.

Bakoitzak ofdoztu eban Edozeiñek egin feikeafa, baiña Iñor be ez zan konturatu Bakoitzak ez ebal egin.

Azken baten jazo zan Bakoitzak Bateren Bateri akar edo agirika egin eutsola Iñork Be ez ebanean egitan egin, Edozeiñek egin feikeanean.

Gazteleratik euskeratuta
Arregi'tar Josu'k